

tük kockáztatásával - a végbelli kapitányok tudomására hozták.

Egy névtelen török deáknak³³/Feltehetően azonos Jahya Jaczichi /János deák/ török deákkal, aki előbb a fehérvári bégnek, majd Arszlán budai pasának volt íródeákja. 1565-ben fennmaradt Gersei Pethő Jánoshoz intézett hasonló tartalmu levele. Említi: Takáta S.: Magyar és török íródeákok ... 173-174. lapon/. Ujfalussy Ferenc palotai udvarbiróhoz írt levele alapján feltételezhetjük, hogy Thury szolgálatában több ilyen hirszerző is állt. Mint a deák írja: "Tudtára adom Kegyelmednek, hogy felmentem Veszprémbe ahhoz az emberhez, akit Kegyelmed is ismer. Elmondtam neki Kegyelmed akaratát ... "³⁴. /Török deák levele Ujfalussy Ferenc palotai udvarbiróhoz. Podmaniczky Okt.V.31L./ Véleményem szerint nem lehet ezt másként értelmezni, mint úgy, hogy a kiépített hirszerző szervezet egyik tagja mint összekötő a többiek munkája eredményét is felhasználja saját jelentésében. Minthogy a levél feltehetően 1556. tavaszán kelt, a benne jelzett, Pápát, Palotát, Vázsonyt és Tihanyt fenyegető veszély³⁵. /U.o./ későbbiek ismeretében teljesen reális.

A környező végváarak, sőt maga a győri főkapitány számítanak is ezekre az értesülésekre, hogy a török hadmozdulatait ismerve hódításainak idejében elejét vegyék, "... és ha egyéb valamit észlelné, kérem Kegyelmedet, hogy nagy igyekezettel éjjel, napal jelentse, hogy tudjuk magunkat mihez tartanunk."³⁶. /Choron János levele Ujfalussy Ferenc palotai udvarbiróhoz. Podmaniczky - cs Okt.V.36./ - írja Choron János Devecserből Ujfalussy Ferenc palotai udvarbirónak.

Az 1552. évi várháborúk után a török hódító ereje jelentősen megcsappant. Maga az 1552. évi hadjárat a hadseregnek majdnem felét felemésztette. A meghódított területek jövedelme pedig még az ott állomásozó katonaság és a közigazgatás költségeit sem fedezte. Innen ered, hogy "... a budai kormányzóság 1552-53. évi költségvetése szerint 4 és fél százezer forintos hiányt kellett az istambuli kincstárból pótolni."³⁷. /Magyarország története I/2. 24.L./ A török esetében azonban volt miből pótolni. Ha a török ennek ellenére mégis rabol, az nem a fizetetlenség következménye, hanem "... a török sereg a jellemnyilatkozatai önként folytak szervezetéből ... a rendetlen zsoldos, a főbbek rabszolgái a zsákmány kedvéért, a hűbéresek új hűbérekért ... vágytak a hadakozásra."³⁸